

Jesus und die Samariterin

¹Als nun Jesus erfuhr, dass die Pharisäer gehört hatten, dass Jesus mehr zu Jüngern machte und taufte als Johannes,² obwohl Jesus nicht selber taufte, sondern seine Jünger,³ verließ er das Land Judäa und zog wieder nach Galiläa.⁴ Er musste aber durch Samaria reisen.⁵ Da kam er in eine Stadt Samarias, die heißt Sychar, nahe bei dem Feld, das Jakob seinem Sohn Joseph gab.⁶ Es war aber dort Jakobs Brunnen. Weil nun Jesus müde war von der Reise, setzte er sich also an den Brunnen; es war um die sechste Stunde.⁷ Da kommt eine Frau aus Samaria, um Wasser zu schöpfen. Jesus spricht zu ihr: Gib mir zu trinken!⁸ Denn seine Jünger waren in die Stadt gegangen, um Essen zu kaufen.⁹ Da spricht nun die samaritanische Frau zu ihm: Wie, du als ein Jude bittest mich um etwas zu trinken, obwohl ich eine samaritanische Frau bin? Denn die Juden haben keine Gemeinschaft mit den Samaritanern.¹⁰ Jesus antwortete und sprach zu ihr: Wenn du erkennen würdest die Gabe Gottes und wer der ist, der zu dir sagt: Gib mir zu trinken!, du bätest ihn, und er gäbe dir lebendiges Wasser.¹¹ Spricht zu ihm die Frau: HERR, du hast doch nichts, womit du schöpfen kannst, und der Brunnen ist tief; woher hast du dann lebendiges Wasser?¹² Bist du mehr als unser Vater Jakob, der uns diesen Brunnen gegeben hat? Und er hat daraus getrunken und seine Kinder und sein Vieh.¹³ Jesus antwortete und sprach zu ihr: Wer von diesem Wasser trinkt, den wird wieder dürsten;¹⁴ wer aber von dem Wasser trinken wird, das ich ihm gebe, den wird

يسوع والإمرأة السامرية

¹فَلَمَّا عَلِمَ الرَّبُّ أَنَّ الْقَرِيبِيِّينَ سَمِعُوا أَنَّ يَسُوعَ يُصَيِّرُ وَبَعْمَدُ تَلَامِيذَ أَكْثَرَ مِنْ يُوْحَنَّا،² مَعَ أَنَّ يَسُوعَ تَمَسَّهُ لَمْ يَكُنْ يَعْمَدُ بَلْ تَلَامِيذُهُ،³ تَرَكَ الْيَهُودِيَّةَ وَمَضَى أَيْضًا إِلَى الْجَلِيلِ.⁴ وَكَانَ لَا بُدَّ لَهُ أَنْ يَجْتَازَ السَّامِرَةَ.⁵ فَاتَى إِلَى مَدِينَةٍ مِنَ السَّامِرَةِ يُقَالُ لَهَا سُوحَاْرُ، يُقْرَبُ الصَّيْبَةَ الَّتِي وَهَبَهَا يَعْقُوبُ لِيُوسُفَ ابْنِهِ.⁶ وَكَانَتْ هُنَاكَ بئرٌ يَعْقُوبُ. فَإِذْ كَانَ يَسُوعُ قَدْ تَعَبَ مِنَ السَّفَرِ جَلَسَ هَكَذَا عَلَى الْبئرِ، وَكَانَ نَحْوَ السَّاعَةِ السَّادِسَةِ.⁷ فَجَاءَتْ امْرَأَةٌ مِنَ السَّامِرَةِ لِتَسْتَقِي مَاءً، فَقَالَ لَهَا يَسُوعُ: أَعْطِينِي لِأَشْرَبَ.⁸ لِأَنَّ تَلَامِيذَهُ كَانُوا قَدْ مَضَوْا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيَتَبَاعُوا طَعَامًا.⁹ فَقَالَتْ لَهُ الْمَرْأَةُ السَّامِرِيَّةُ: كَيْفَ تَطْلُبُ مِنِّي لِتَشْرَبَ وَأَنْتَ يَهُودِيٌّ وَأَنَا امْرَأَةٌ سَامِرِيَّةٌ؟ لِأَنَّ الْيَهُودَ لَا يُعَامِلُونَ السَّامِرِيِّينَ.¹⁰ أَجَابَ يَسُوعُ وَقَالَ لَهَا: لَوْ كُنْتَ تَعْلَمِينَ عَطِيَّةَ اللَّهِ وَمَنْ هُوَ الَّذِي يَقُولُ لَكَ: أَعْطِينِي لِأَشْرَبَ، لَطَلَبْتِ أُنْتِ مِنْهُ فَأَعْطَاكِ مَاءً حَيًّا.¹¹ قَالَتْ لَهُ الْمَرْأَةُ: يَا سَيِّدُ، لَا رِوْءَ لَكَ وَالْبئرُ عَمِيقَةٌ، فَمِنْ أَيِّنَ لَكَ الْمَاءُ الْحَيُّ؟¹² أَلَعَلَّكَ أَعْطَمُ مِنْ أَبِيْنَا يَعْقُوبَ الَّذِي أَعْطَانَا الْبئرَ وَشَرِبْنَا مِنْهَا هُوَ وَبَنُوهُ وَمَوَاسِيهِ؟¹³ أَجَابَ يَسُوعُ وَقَالَ لَهَا: كُلُّ مَنْ يَشْرَبُ مِنْ هَذَا الْمَاءِ يَعْطَشُ أَيْضًا.¹⁴ وَلَكِنْ مَنْ يَشْرَبُ مِنَ الْمَاءِ الَّذِي أَعْطَيْهِ أَنَا فَلَنْ يَعْطَشَ إِلَى الْأَبَدِ، بَلِ الْمَاءُ الَّذِي أَعْطَيْهِ يَصِيرُ فِيهِ بِنُوعِ مَاءٍ يَنْبُعُ إِلَى حَيَاةٍ أَبَدِيَّةٍ.¹⁵ قَالَتْ لَهُ الْمَرْأَةُ: يَا سَيِّدُ، أَعْطِينِي هَذَا الْمَاءَ لِكَيْ لَا أَعْطَشَ وَلَا آتِي إِلَى هُنَا لِأَسْتَقِي.¹⁶ قَالَ لَهَا يَسُوعُ: اذْهَبِي وَادْعِي زَوْجَكَ وَتَعَالِي إِلَى هَهُنَا.¹⁷ أَجَابَتِ الْمَرْأَةُ وَقَالَتْ: لَيْسَ لِي زَوْجٌ. لِأَنَّهُ كَانَ لَكَ خَمْسَةُ زُوجٍ وَالَّذِي لَكَ الْآنَ لَيْسَ هُوَ زَوْجَكَ، هَذَا قُلْتُ بِالصِّدْقِ.¹⁸ قَالَتْ لَهُ الْمَرْأَةُ: يَا سَيِّدُ، أَرَى أَنَّكَ نَبِيٌّ.¹⁹ أَتَاوْنَا سَجَدُوا فِي هَذَا الْجَبَلِ وَأَنْتُمْ تَقُولُونَ إِنَّ فِي أَوْرَشَلِيمَ الْمَوْضِعَ الَّذِي يَتَّبِعِي أَنْ يُسَجَدَ فِيهِ.²⁰ قَالَ لَهَا يَسُوعُ: يَا امْرَأَةَ، صَدَّقِينِي أَنَّهُ تَأْتِي سَاعَةٌ لَا فِي هَذَا الْجَبَلِ وَلَا فِي أَوْرَشَلِيمَ تَسْجُدُونَ لِلْآبِ.²¹ أَنْتُمْ تَسْجُدُونَ لِمَا لَسْتُمْ تَعْلَمُونَ، أَمَا نَحْنُ فَتَسْجُدُ لِمَا نَعْلَمُ، لِأَنَّ الْخَلَاصَ هُوَ مِنَ الْيَهُودِ.²² وَلَكِنْ تَأْتِي سَاعَةٌ، وَهِيَ الْآنَ، حِينَ السَّاجِدُونَ الْحَقِيقِيُّونَ يَسْجُدُونَ لِلْآبِ بِالرُّوحِ وَالْحَقِّ، لِأَنَّ الْآبَ طَالِبٌ مِثْلَ هَؤُلَاءِ السَّاجِدِينَ لَهُ.²³ اللَّهُ رُوحٌ، وَالَّذِينَ يَسْجُدُونَ لَهُ فَبِالرُّوحِ وَالْحَقِّ يَتَّبِعِي أَنْ

ewiglich nicht dürsten; sondern das Wasser, das ich ihm geben werde, das wird in ihm ein Brunnen des Wassers werden, das in das ewige Leben quillt.¹⁵ Spricht die Frau zu ihm: HERR, gib mir dieses Wasser, damit mich nicht dürstet und ich nicht herkommen muss, um zu schöpfen!¹⁶ Jesus spricht zu ihr: Gehe hin, rufe deinen Mann und komm her!¹⁷ Die Frau antwortete und sprach zu ihm: Ich habe keinen Mann. Jesus spricht zu ihr: Du hast recht gesagt: Ich habe keinen Mann.¹⁸ Fünf Männer hast du gehabt, und den du nun hast, der ist nicht dein Mann; da hast du recht gesagt.¹⁹ Die Frau spricht zu ihm: HERR, ich sehe, dass du ein Prophet bist.²⁰ Unsere Väter haben auf diesem Berge angebetet, und ihr sagt, in Jerusalem sei die Stätte, wo man anbeten soll.²¹ Spricht Jesus zu ihr: Frau, glaube mir, es kommt die Zeit, dass ihr weder auf diesem Berge noch in Jerusalem den Vater anbeten werdet.²² Ihr wisset nicht, was ihr anbetet; wir wissen aber, was wir anbeten, denn das Heil kommt von den Juden.²³ Aber es kommt die Zeit und ist schon jetzt, dass die wahrhaftigen Anbeter den Vater anbeten werden im Geist und in der Wahrheit; denn der Vater will solche Anbeter haben.²⁴ Gott ist Geist, und die ihn anbeten, die müssen ihn im Geist und in der Wahrheit anbeten.²⁵ Spricht die Frau zu ihm: Ich weiß, dass der Messias kommt, der Christus heißt. Wenn jener kommen wird, wird er uns alles verkündigen.²⁶ Spricht Jesus zu ihr: Ich bin's, der mit dir redet.

²⁷Unterdessen kamen seine Jünger, und sie wunderten sich, dass er mit der Frau

بَسَجُدُوا.²⁵ قَالَتْ لَهُ الْمَرْأَةُ: أَمَا عَلِمَ أَنَّ مَسِيحًا، الَّذِي يُقَالُ لَهُ الْمَسِيحُ، يَأْتِي. فَمَتَى جَاءَ ذَاكَ يُخْبِرُنَا بِكُلِّ شَيْءٍ؟²⁶ قَالَ لَهَا يَسُوعُ: أَمَا، الَّذِي أَكَلِمُكَ، هُوَ.

إيمان السامريين

²⁷وَعِنْدَ ذَلِكَ جَاءَ تَلَامِيذُهُ وَكَانُوا يَتَعَجَّبُونَ أَنَّهُ يَتَكَلَّمُ مَعَ امْرَأَةٍ، وَلَكِنْ لَمْ يَقُلْ أَحَدٌ: مَاذَا تَطَلَّبُ أَوْ لِمَاذَا تَتَكَلَّمُ مَعَهَا؟²⁸ فَتَرَكَتِ الْمَرْأَةُ جَرَّتَهَا وَمَصَّتْ إِلَى الْمَدِينَةِ وَقَالَتْ لِلنَّاسِ: هَلُمَّوا، انظُرُوا، إِنْسَانًا قَالَ لِي كُلَّ مَا فَعَلْتُ، أَلَعَلَّ هَذَا هُوَ الْمَسِيحُ؟³⁰ فَحَرَّجُوا مِنَ الْمَدِينَةِ وَأَتَوْا إِلَيْهِ.

³¹وَفِي أَثْنَاءِ ذَلِكَ سَأَلَهُ تَلَامِيذُهُ قَائِلِينَ: يَا مُعَلِّمُ، كُلُّ³² فَقَالَ لَهُمْ: أَمَا لِي طَعَامٌ لِكُلِّ لَسْتُمْ تَعْرِفُونَهُ أَنتُمْ.³³ فَقَالَ التَّلَامِيذُ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ: أَلَعَلَّ أَحَدًا أَنَا هُوَ يَسِيءٌ لِيَاكُلُ؟³⁴ قَالَ لَهُمْ يَسُوعُ: طَعَامِي أَنْ أَعْمَلَ مَسِيحَةً، الَّذِي أُرْسَلَنِي وَأَتَمَّ عَمَلَهُ.³⁵ أَمَا تَقُولُونَ: إِنَّهُ يَكُونُ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ ثُمَّ يَأْتِي الْحَصَادُ؟ هَا أَنَا أَقُولُ لَكُمْ: إِذْ قَعُوا أَغْبَيْتُكُمْ وَأَنْظُرُوا الْخُفُولَ إِنَّهَا قَدْ ابْيَضَّتْ لِلْحَصَادِ،³⁶ وَالْحَاصِدُ يَأْخُذُ أَجْرَهُ وَيَجْمَعُ ثَمَرًا لِلْحَيَاةِ الْآبَدِيَّةِ لِكَيْ يَفْرَحَ الزَّارِعُ وَالْحَاصِدُ مَعًا.³⁷ لِأَنَّهُ فِي هَذَا يَصْدُقُ الْقَوْلُ: إِنَّ وَاحِدًا يَزْرَعُ وَآخَرَ يَحْصُدُ.³⁸ أَنَا أُرْسَلُنُكُمْ لِتَحْصُدُوا مَا لَمْ تَعْبُوا فِيهِ، آخِرُونَ يَعْبُوا وَأَنْتُمْ قَدْ دَخَلْتُمْ عَلَى تَعْيِبِهِمْ.

³⁹فَأَمَنَ بِهِ مِنْ تِلْكَ الْمَدِينَةِ كَثِيرُونَ مِنَ السَّامِرِيِّينَ بِسَبَبِ كَلَامِ الْمَرْأَةِ الَّتِي كَانَتْ تَشْهَدُ: أَنَّهُ قَالَ لِي كُلَّ مَا فَعَلْتُ.⁴⁰ فَلَمَّا جَاءَ إِلَيْهِ السَّامِرِيُّونَ سَأَلُوهُ أَنْ يَمَكَّتْ عِنْدَهُمْ، فَصَكَّتْ هُنَاكَ يَوْمَئِذٍ. ⁴¹فَأَمَنَ بِهِ أَكْثَرُ جِدًّا بِسَبَبِ كَلَامِهِ، ⁴²وَقَالُوا لِلْمَرْأَةِ: إِنَّا لَسْنَا نَعُدُّ بِسَبَبِ كَلَامِكَ نُؤْمِنُ، لِأَنَّا نَحْنُ قَدْ سَمِعْنَا وَنَعْلَمُ أَنَّ هَذَا هُوَ بِالْحَقِيقَةِ الْمَسِيحُ مُخْلَصُ الْعَالَمِ.

يسوع يشفي ابن خادم الملك

⁴³وَبَعْدَ الْيَوْمَيْنِ خَرَجَ مِنْ هُنَاكَ وَمَضَى إِلَى الْجَلِيلِ. ⁴⁴لَآنَ يَسُوعُ نَفْسَهُ شَهِدَ: أَنْ لَيْسَ لِي سِيٌّ كَرَامَةً فِي وَطَنِي. ⁴⁵فَلَمَّا جَاءَ إِلَى الْجَلِيلِ قَبِلَهُ الْجَلِيلِيُّونَ إِذْ كَانُوا قَدْ عَابَتُوا كُلَّ مَا فَعَلَ فِي أُورُشَلِيمَ فِي الْعِيدِ، لِأَنَّهُمْ هُمْ أَيْضًا جَاءُوا إِلَى الْعِيدِ. ⁴⁶فَجَاءَ يَسُوعُ أَيْضًا إِلَى قَاتَا الْجَلِيلِ حَيْثُ صَنَعَ الْمَاءَ حَمْرًا. وَكَانَ خَادِمٌ لِلْمَلِكِ ابْنُهُ مَرِيضٌ فِي كَفَرْتَاخُومَ. ⁴⁷هَذَا، إِذْ سَمِعَ أَنَّ يَسُوعَ قَدْ جَاءَ مِنَ الْيَهُودِيَّةِ إِلَى الْجَلِيلِ، انْطَلَقَ إِلَيْهِ وَسَأَلَهُ أَنْ يَنْزِلَ

redete. Doch sagte niemand: Was fragst du? oder: Was redest du mit ihr?²⁸ Da ließ die Frau ihren Krug stehen und ging hin in die Stadt und spricht zu den Leuten:²⁹ Kommt, seht einen Menschen, der mir alles gesagt hat, was ich getan habe, ob er nicht der Christus ist!³⁰ Da gingen sie aus der Stadt heraus und kamen zu ihm.

Die reife Ernte

³¹ Inzwischen ermahnten ihn die Jünger und sprachen: Rabbi, iss!³² Er aber sprach zu ihnen: Ich habe eine Speise zu essen, von der ihr nichts wisst.³³ Da sprachen die Jünger untereinander: Hat ihm jemand zu essen gebracht?³⁴ Spricht Jesus zu ihnen: Meine Speise ist die, dass ich tue den Willen dessen, der mich gesandt hat, und vollende sein Werk.³⁵ Sagt ihr nicht: Es sind noch vier Monate, dann kommt die Ernte? Siehe, ich sage euch: Hebt eure Augen auf und seht die Felder an; denn sie sind weiß zur Ernte.³⁶ Und wer erntet, der empfängt Lohn und sammelt Frucht zum ewigen Leben, damit sich miteinander freuen, der da sät und der da erntet.³⁷ Denn hier ist der Spruch wahr: Der eine sät, der andere erntet.³⁸ Ich habe euch gesandt, zu ernten, wo ihr nicht gearbeitet habt; andere haben gearbeitet und ihr seid in ihre Arbeit gekommen.

³⁹ Es glaubten aber an ihn viele der Samariter aus der Stadt um der Rede der Frau willen, die bezeugte: Er hat mir gesagt alles, was ich getan habe.⁴⁰ Als nun die Samariter zu ihm kamen, baten sie ihn bei ihnen zu bleiben; und er blieb zwei Tage da.⁴¹ Und noch viel mehr glaubten um seines Wortes willen⁴² und sprachen zu der Frau: Wir glauben nun nicht mehr um

وَيَسْفِي ابْنَهُ لِأَنَّهُ كَانَ مُسْرِفًا عَلَى الْمَوْتِ. ⁴⁸ فَقَالَ لَهُ يَسُوعُ: لَا تُؤْمِنُونَ إِنَّمَا لَمْ تَرَوْا آيَاتٍ وَعَجَائِبَ. ⁴⁹ قَالَ لَهُ خَادِمُ الْمَلِكِ: يَا سَيِّدِي، انْزِلْ قَبْلَ أَنْ يَمُوتَ ابْنِي. ⁵⁰ قَالَ لَهُ يَسُوعُ: اذْهَبْ، ابْنُكَ حَيٌّ. فَأَمَرَ الرَّجُلُ بِالْكَلِمَةِ الَّتِي قَالَهَا لَهُ يَسُوعُ وَدَهَبَ. ⁵¹ وَفِيمَا هُوَ تَارِلٌ اسْتَقْبَلَهُ عِيْدُهُ وَأَخْبَرُوهُ قَائِلِينَ: إِنَّ ابْنَكَ حَيٌّ. ⁵² فَاسْتَحَبَرَهُمْ عَنِ السَّاعَةِ الَّتِي فِيهَا أَحَدٌ يَتَعَاقَى فَقَالُوا لَهُ: أَمْسِ فِي السَّاعَةِ السَّابِعَةِ تَرَكَهُ الْخُمَى. ⁵³ فَفَهُمَ الْأَبُ أَنَّهُ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ الَّتِي قَالَ لَهُ فِيهَا يَسُوعُ: إِنَّ ابْنَكَ حَيٌّ. فَأَمَرَ هُوَ وَبَيْتُهُ كُلَّهُ. ⁵⁴ هَذِهِ أَيْضًا آيَةٌ تَابِتَةٌ صَنَعَهَا يَسُوعُ لَمَّا جَاءَ مِنَ الْيَهُودِيَّةِ إِلَى الْجَلِيلِ.

deiner Rede willen; denn wir haben selber gehört und erkannt: Dieser ist wahrlich der Heiland der Welt.

Jesus heilt das Kind eines königlichen Beamten

⁴³Aber nach zwei Tagen zog er von dort weg nach Galiläa. ⁴⁴Denn er selber, Jesus, bezeugte, dass ein Prophet daheim nichts gilt. ⁴⁵Als er nun nach Galiläa kam, nahmen ihn die Galiläer auf, die alles gesehen hatten, was er in Jerusalem auf dem Fest getan hatte; denn sie waren auch zum Fest gekommen. ⁴⁶Und Jesus kam abermals nach Kana in Galiläa, wo er das Wasser zu Wein gemacht hatte. ⁴⁷Und es war ein Diener des Königs, dessen Sohn lag krank in Kapernaum. Dieser hörte, dass Jesus von Judäa nach Galiläa kam, und ging hin zu ihm und bat ihn, dass er hinabkäme und seinem Sohn helfe; denn er war todkrank. ⁴⁸Und Jesus sprach zu ihm: Wenn ihr nicht Zeichen und Wunder seht, so glaubet ihr nicht. ⁴⁹Der Diener des Königs sprach zu ihm: HERR, komm hinab, ehe denn mein Kind stirbt! ⁵⁰Jesus spricht zu ihm: Geh hin, dein Sohn lebt! Der Mann glaubte dem Wort, das Jesus zu ihm sagte, und ging hin. ⁵¹Und während er hinabging, begegneten ihm seine Knechte und sagten: Dein Kind lebt. ⁵²Da erforschte er von ihnen die Stunde, in welcher es besser mit ihm geworden war. Und sie sagten zu ihm: Gestern um die siebte Stunde verließ ihn das Fieber. ⁵³Da merkte der Vater, dass es um die Stunde war, in welcher Jesus zu ihm gesagt hatte: Dein Sohn lebt. Und er glaubte mit seinem ganzen Hause. ⁵⁴Das ist nun das zweite Zeichen, das Jesus tat, als er von Judäa nach Galiläa kam.